

Η ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΛΕΜΕΣΟΥ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Τοῦ Παναγιώτου Π. Νούνη, Θεολογῶν

Ἐξ ὅσων μέχρι στιγμῆς, ἀντικειμενικῶς, γνωρίζομεν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δημοσιευθέντων καὶ ὑπογραφθέντων κειμένων πού κυκλοφοροῦσιν εὐρέως, δυστυχῶς ἔχει ὑπογραφεῖ πλέον, ὑπὸ πάντων τῶν Προκαθημένων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων ὡς «διακοσμητικά στοιχεία» Μητροπολιτῶν, θεσμικῶς, δηλ. ἀπεφασίσθη «ἐν Συνόδῳ» ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἡ ἐκκλησιοποιήσις τῶν αἰρετικῶν, ὡς «Ἐτερόδοξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν». Δηλαδή, πῶ ἀπλᾶ, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀπεφάσισεν συνοδικῶς, νά ἀκολουθήσει μιμητικῶ τῷ τρόπῳ τὰ χνάρια τῆς «Διπολικῆς Ἐκκλησιολογίας» ἢ τῆς «Ἐκκλησιολογίας τοῦ Διπολισμοῦ» (δικῆς μας ἐπινοήσεως ὁ νεολογισμός), δηλ. τῆς υἱοθέτησις καὶ τῆς σύνθεσις ὑπὸ τινῶν «ὀρθοδόξων» Προκαθημένων, ἐπὶ τινάς «Νέας Ἐκκλησιολογίας», *made in Pax Vaticana*, περί τῆς «Διευρυμένης», «Ἀποκλειστικῆς» καὶ «Διηρημένης Ἐκκλησιολογίας» (Δ.Α.Δ.Ε.), διαβολοπευστία τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρός καὶ πρώην πάπα Βενεδίκτου 16ου ὅπου ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Ληστρικῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου. Ὅπου ἡ ἴδια ἐσύνθεσεν τὴν «Ἀποκλειστικὴ Ἐκκλησιολογία» τῆς μετὰ τῆς «Διευρημένης Ἐκκλησιολογίας», ὥστε νά συμπεριλάβει ἔντεχνα, μέ μεθοδικόν καὶ ἄθεο-λογο-ἰμπεριαλισμόν ἐντός τῆς Φραγκοπαπικῆς καὶ Βατικάνειας Ἐκκλησιολογίας, τοὺς κατὰ τὴν ἰδικὴν τῆς ἄποψιν τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς, τουτέστιν μὴ Ρωμαιοκαθολικούς/Φραγκοπαπικούς.

- Μεγάλῃ καὶ τραγικῇ ἡ ἀπογοήτευσις τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διὰ τὰ ἐν λόγῳ γεωπολιτικά καὶ γεωθεολογικά παίγνια. Τό πλέον σίγουρον κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμη, εἶναι, ἵνα μὴ εἴμεθα ἀφελεῖς, «μικροπολιτικὲς σκοπιμότητες» δέν ἀσκῶσιν [μόνον] οἱ ἀπουσιάζουσες Ἐκκλησίες, ἀλλὰ κυρίως οἱ συμμετέχουσες Ἐκκλησίες.
- Ὅσοι σχετιζόμεθα κάπως μέ τὴν Κύπρο, κυρίως ἡ θλίψις καὶ ὁ σκανδαλισμός μας, ἐστιάζει, περί τινός ἀξιόλογου καὶ χαρισματικοῦ

κατά τα ἄλλα Νεοβατοπαιδινού Ἱεράρχου, παγκόσμιας ἐμβέλειας, τοῦ καί Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου μετά τῆς συνεπισκοπικῆς συνοδείας αὐτοῦ (Θεοφ. Νεαπόλεως Πορφυρίου, Θεοφ. Λήδρας Ἐπιφανίου, Θεοφ. Ἀμαθοῦντος Νικολάου), πού ἐπήγγεν (!) ἐν τέλει συμμετείχεν (!!), ἀλλά καί ἐξ ὧσων φαίνεται ὑπέγραψεν (!!!), ὡς μή ὄφειλεν, τίς κακόδοξες ἀποφάσεις τῆς Ληστρικῆς Συνόδου ἐν Κολουπαρίῳ. Τό «ὑπέγραψεν» τό γράφω μέ ἀρκετήν ἐπιφύλαξη μιᾶς καί δυσκολευόμεθα νά τό πιστέψωμεν. Ἀλλ' οὔτε ὁμως ἐτόλμησεν νά ἀποχωρήσει μέ διαμαρτυρίες ἀπό τό ἐν λόγῳ Συγκρητιστικο-ἀμερικάνικον ὑπερθέαμα τῆς λυκοΣυνόδου.

- Δέν γνωρίζομεν ἀκόμη, λ.χ. «τί εἶπεν», καί «τί δέν εἶπε», τί σοῖ ἐνστάσεις ἔθεσεν ὁ ἐπίσκοπός μας, ἐάν ἐτόλμησε νά κάνει τέτοιες κ.ο.κ., πράγμα πού ἐξάπαντος, θά διαφανεῖ, εἰς τά Πρακτικά τῆς ἐν λόγου «Συνέλευσις τῶν Προκαθημένων». Ἐπίσης, γιά ὅποιον παρακολούθησε στενωῶς τίς ἐκκλησιαστικές ἐξελίξεις, ἦτο φανερόν, ὅτι ὁ ἅγιος Λεμεσοῦ, δέν ἐτόλμησε νά κάνει τήν παραμικράν, δημόσια δήλωσιν, ἀλλ' οὔτε κἄν ἐσυμμετείχεν εἰς τά τηλεοπτικά δρώμενα, πολλῶ μᾶλλον δέν παρέστην εἰς τά συλλυπητήρια τηλε-μηνύματα πού ἀπέστειλεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος μετά τῶν συνεργατῶν του, περί τῶν φονικῶν πυρκαγιῶν πού ἐμμένοντο εἰς τήν νῆσον Κύπρον. Ἡ Κύπρος ἐκαίγετο διά τῶν πυρκαγιῶν καί ἡ Κρήτη ἐκαίγετο εἰς τήν κάμινον τῶν κακοδοξιῶν. Δέν γνωρίζομεν παρ' αὐτά, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης τῆς Μόρφου κ. Νεόφυτος ἄν ἔκανε τόν φιλότιμο κόπον, ἔστω νά διακόψει τήν συμμετοχήν του εἰς τό παλιοΣυνέδριον τῆς πλάκας, νά μπεῖ σ' ἕνα ἀεροπλάνον καί νά σταθεῖ δίπλα εἰς τό ποιμνίον του καί τήν Ἐκκλησιαστική περιφέρειά του, ὅπου ἐμαίνοντο κυρίως οἱ φονικές πυρκαγιές;!
- Ἐπιθυμοῦμε ὁμως, ὅπως καταγράψομεν καί παραθέσομεν μερικά στοιχεῖα π.χ. διά τόν ἴδικόν μας Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιον, μιᾶς καί εἶναι ὁ οἰκεῖος ἐπίσκοπος μας ἡ Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Ἀρχή τῶν Κληρικῶν καί Λαϊκῶν τῆς Λεμεσοῦ, ἀλλά καί διά τόν λόγον ὅτι ἀντέδρασεν, ὅσοι τό θυμόμαστε τοῦτο, πρῶτος καί δυναμικά, περί τοῦ ἐν λόγῳ προβληματικοῦ καί κακόδοξου κειμένου πού ἐν τέλει

ὑπεγράφη [καθὼς δηλώνεται εἰς τὸ κείμενον παρὰ τῆς ἐπισήμου ἱστοσελίδος τῆς "HOLY COUNCIL"] ... καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου! Ἐξ ὅσον φαίνεται, ἀπὸ μία πρώτη δημοσιογραφικὴ ἀλλὰ μὴ ἀσφαλὴ ἄποψιν, δὲν ἐδυνήθη μᾶλλον, νὰ κρατήσῃ μέχρι τέλους, ἀπαρασάλευτος καὶ ἄκαμπτος, εἰς τὸ ἀρχικὸν ὁμολογιακὸν καὶ ἀντιρρητικὸν φρόνημά του. Ὅμως, ἀναμένωμεν μὲ ἀγωνία νὰ μάθομεν τίς ἰδικές του ἀπόψεις, θέσεις κ.ο.κ. καὶ διὰ ποῖον ἀκριβῶς λόγον ὑφίστατο φαρδιά-πλατιά ἢ ὑπογραφή του [καθὼς καὶ ἅσπας τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου] εἰς τὸ κείμενον ποὺ ἀποκλείει σφόδρα ἐκ τῆς Πατερικῆς Θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Α'. Ἐστιάζοντας κατ' ἀρχᾶς, εἰς τὸ Ληστρικὸν ἕκτον (6ον) σημεῖον τοῦ κειμένου ***ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΙΠΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ,*** [Δεῖτε **ΕΛΩ** <https://www.holycouncil.org/-/rest-of-christian-world?inheritRedirect=true&redirect=%2F>] παρατηρεῖ κάποιος, μὲ μεγάλην ἔκπληξιν, ὅτι εἰδικῶς εἰς τὴν πρότελευταίαν καὶ τελευταίαν γραμμὴν, ἀποσαφηνίζεται καὶ ὅτι θεσμοθετήτο πλέον, τελεσιδίκως, εἰς τὴν ἐν λόγῳ Συνοδικῇ ἀπόφασιν, ὅτι οἱ σχέσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν Αἰρετικῶν «Χριστιανῶν» (καθ)ὸδηγῶνται μὲ μαθηματικὴν καὶ θεολογικὴν ἀκρίβειαν: πρὸς τὸν ***«ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν προλείανσιν τῆς ὁδοῦ τῆς ὁδηγούσης πρὸς τὴν ἐνότητα»!***

- Δηλαδή, ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν λοιπῶν ἑτεροδόξων/αἰρετικῶν, θὰ κατορθωθεῖ, ἐξ ὅσων ἀπεφασίσθη πλέον, **ΘΕΣΜΙΚΩΣ** καὶ **ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΩΣ**, ἐπὶ τῆς βάσεως τινᾶς σαθρῆς καὶ ἔωλης ἰδεολογίας, δηλ. τῆς Σιωνιστικῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ἢ ἄλλως πως, διὰ τῆς πολυ-αἰρέσεως τοῦ σατανικοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Πρόκειται σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον εἰδικά, προφανῶς, διὰ μία Ληστρικώτατη ἀπόφασιν μιᾶς καὶ διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα ὑφίσταντο, συγκεκριμένες, Εὐαγγελικὲς καὶ Πατερικὲς προϋποθέσεις, διὰ τίς ὁποῖες δὲν γίνεται κανένας ἀπολύτως λογος. Ἐπιβεβαιώνονται φαίνεται ἡχηρῶς οἱ «φανατικοί», οἱ «ζηλωτές», οἱ «φονταμενταλιστές», τὰ «ζιζάνια» κ.λπ.
- Ἀποφεύγεται εἰς τὸ συγκεκριμένον ἕκτο σημεῖον, σκοπίμως μᾶλλον, νὰ διευκρινισθεῖ μὲ πάσαν σαφήνεια, τὸ πῶς καὶ μὲ ποῖον ἀκριβῶς

Ο-ΡΘΟ-ΔΟ-ΞΟΝ τρόπον θά κατορθωθεῖ «*ἡ προλείανσις πρὸς τὴν ἐνότητα*», τῶν Ὁρθόδοξων, μετὰ τῶν Φραγκοπαπικῶν, Μονοφυσιτῶν, Ἀγγλικανῶν, Λουθηροκαλβινιστῶν κ.ἄ. αἰρετικῶν παρασυναγωγῶν. (;!) Γιατί ἄράγε; Μήπως θά ἐπροσβάλλοντο οἱ Αἵρεσιάρχες παρατηρητές;

- ΔΕΝ ἀποφεύγεται ὁμως ἀπὸ τὴν ἄλλη, νά καταγραφεῖ μὲ πλήρη σαφήνεια, ὅτι τό μοναδικόν μέσον ἢ καί το ἀποκλειστικόν ὄχημα πρὸς τὴν ἐν λόγῳ, ἀνορθόδοξην καί ἀντι-ὀρθόδοξην, ἐνότητα, εἶναι: τό «*διμερές καί πολυμερές ἐπίπεδον καί πρὸς τὴν συμμετοχὴν γενικώτερον εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν τῶν νεωτέρων χρόνων*»...! Γίνεται φανερόν δηλ. ὅτι τὰ θεμέλια περὶ τῆς ἐνότητος εἶναι σαθρά καί πολύ μακράν [ἔτη φωτός] ὑπὸ τῶν Ἀγιοπνευματικῶν προϋποθέσεων. Δηλαδή, μᾶς προετοιμάζωσιν, εἴτε μᾶς ἀρέσει εἴτε ὄχι, εἴτε φωνασκῶσιν καί διαμαρτύρωνται τινές εἴτε ὄχι, πρὸς μίαν ἐπίπλαστον καί φαινομενικὴ θρησκευτικὴ ἐνότητα, τὴν λεγομένη ὑπὸ τῶν Θεοσοφιστῶν Συγκρητιστῶν καί Πανθησκείας τῆς "ἐπανεμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ", δηλ. τοῦ ἔσχατου Ἀντιχρίστου.
- Τό ἐν λόγῳ ἄκρως ἀμφιλεγόμενον καί σαφῶς κακόδοξον κείμενον μετὰ τοῦ συγκεκριμένου ἔκτου σημείου του, εἶναι ὑπογεγραμμένον ὑπὸ ΠΑΝΤΩΝ (;!) τῶν συμμετεχόντων Ἐπισκόπων καί Προκαθημένων. Ἔχομεν ὁμως ἀπόλυτον ἄγνοια, ποιοί καί γιατί ἀκριβῶς, διαφοροποιήθησαν ὑπὸ τῆς παρανόμου νεο-ἐκκλησιολογικῆς ἀποφάνσεως. Ἀναμένομεν προσεχῶς ὑπεύθυνες καί ἐπίσημες δηλώσεις ἂν τῷ ὄντι ὑφίσταντο ρωμαλέες ἀντιδράσεις καί ἐνστάσεις καί ὑπὸ τίνων Ἱεραρχῶν.
- Εἶναι ὑπογεγραμμένον π.χ. ἀπ' ὅλην τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου· καθὼς καί ἀπὸ τοὺς παραδοσιακοὺς «ἀντιοικουμενιστὰς» Κύπριους Ἱεράρχες: Μητροπολίτην Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιον Μαχαιριώτη, Χωρεπίσκοπον Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαον Μαχαιριώτη, Χωρεπίσκοπον Λήδρας (καί Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ) Ἐπιφάνιον Μαχαιριώτη, Χωρεπίσκοπον Νεαπόλεως κ. Πορφύριον Μαχαιριώτη, Μητροπολίτην Μόρφου κ. Νεόφυτον, Μητροπολίτην Τριμυθοῦντος Βαρνάβα Σταυροβουნიώτη, κ.ἄ.

- Ὁ Σεβ. Τριμυθοῦντος προτοῦ μεταβεῖ εἰς τό Κολουμπάριον ἐδήλωσεν, ὅτι πρόκειται νά ζητήσῃ νά ἀντικατασταθεῖ ὁ ὄρος Ἐκκλησίες, διά τούς αἰρετικούς, μέ τόν ὄρο Ὁμολογίες. Ὁ θεολογικός ὄρος «Ἐκκλησίες» ὁμως ΠΟΤΕ δέν ἀντικατεστάθην ἐνῶ ἔπρεπε νά διαγραφεῖ παντελῶς ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ Συνοδικοῦ κειμένου. Ἔγινε δέ πῶς περιεκτικῶς. Δηλαδή, οἱ διαμαρτυρίες τόσον τοῦ Λεμεσοῦ ὅσον καί τοῦ Τριμυθοῦντος ΔΕΝ εἰσακούσθησαν. Καί ἄν οἱ ἔλλογα θεολογικές ἐπισημάνσεις καί διαμαρτυρίες τῶν ἐν λόγῳ παραδοσιακῶν καί ἀντιοικουμενιστῶν Κυπρίων ἐπισκόπων, ἔπρεσαν στό κενό, φανταστεῖτε, πόσον σοβαρά λαμβάνωσιν ὑπόψιν, οἱ Νεοφαναριῶτες ταγοί, τό ἀπανταχοῦ καί Καθολικόν πλήρωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
- Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος, ὁμως, κατά τίς ἀρχές τοῦ μηνός Φεβρουαρίου 2016, ἀπεφάσισεν καί ἀπέστειλεν πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδον τῆς Κύπρου, καί ἔπειτα εἰς τό δημοσιογραφικόν ἱστολόγιον «ΡΟΜΦΑΙΑ», τινά ἀντιρρητικόν καί ὁμολογιακόν κείμενον, καί ἡ «ΡΟΜΦΑΙΑ», πολύ ὀρθῶς, ἔσπευσεν νά τό δημοσιεύσῃ, μέ εἰδικώτατον μάλιστα τίτλον τινά εὖστοχα λεχθέντα τοῦ κ. Ἀθανασίου, ὅπως: *«Για ποια ενότητα μιλάμε; Ὅσοι ἐφύγαν ἀπό τὴν Ἐκκλησία εἶναι σχισματικοί καὶ αἰρετικοί»* [Δεῖτε ΕΔΩ <http://www.romfea.gr/epikairoτητα-xronika/6446-lemesou-gia-poia-enotita-milame-oso-efugan-apo-tin-ekklisia-einai-sxismatiko-kai-ai-retiko-i>].
- Ὁμως ὁ Σεβασμιώτατος Λεμεσοῦ κύριος Ἀθανάσιος, κατά τόν Φεβρουάριον εἰς τήν Ἐπισκοπικὴν Ἐπιστολήν του πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Κύπρου, εἰς τήν τέταρτην (4ην) μόλις παράγραφον, διατυπώνει ὀρθοδόξως καί ἐπὶ λέξει διά τό πῶς πάνω "Α'" σημεῖον, τὰ ἐξῆς: *«Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία προσευχομένη πάντοτε «ὕπερ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» πιστεύω ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐπιστροφήν καί ἐνωσιν μαζί τῆς ὄλων αὐτῶν πού ἀπεκόπησαν καί ἀπομακρύνθησαν ἀπὸ αὐτὴν, αἰρετικῶν καί σχισματικῶν, ἀφοῦ ἀπαρνηθοῦν τὴν αἵρεσι ἢ τό σχίσμα τους καί φύγουν ἀπὸ αὐτὰ καί μέ μετάνοια καί μέ τὴν προβλεπόμενη ἀπὸ τοὺς ἱερούς Κανόνες διαδικασία ἐνσωματωθοῦν καί ἐνταχθοῦν -ἐνωθοῦν- μέ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία»*. [Δεῖτε ΕΔΩ <http://www.imlemesou.org/images/20016/keimeno-g-sinodo.pdf>]

- Ὁ ἴδιος Μητροπολίτης, εἰς τὴν 9ην παράγραφον τῆς ἀντιρρητικῆς ἐπιστολῆς του, ὑπερτονίζει αὐτό πού προαναφέραμεν πῶς πάνω, διά τό πλέον καί θεσμικά ὑπογραφθέν κείμενον, ὅτι: «Δέν ἀναφέρεται καθόλου στό κείμενο αὐτό ὅτι ἡ μόνη ὁδός πού ὁδηγεῖ στήν ἔνωση μέ τήν Ἐκκλησία **εἶναι μόνον ἡ ἐπιστροφή τῶν αἰρετικῶν καί σχισματικῶν ἐν μετανοία** εἰς τήν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ... πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας».
- Ἐπίσης ὁ Σεβ. Λεμεσοῦ, εἰς τήν 11ην παράγραφον σημειώνει: «ἀναφέρεται ὅτι **κοινός σκοπός τῶν θεολογικῶν διαλόγων εἶναι «ἡ τελικὴ ἀποκατάστασις τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει καί τῇ ἀγάπῃ ἐνότητος»**. Δίδεται ἡ ἐντύπωση ὅτι κι ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ψάχνουμε τήν ἀποκατάστασή μας στήν ὀρθή πίστη καί στήν ἐνότητα τῆς ἀγάπης, **ὡσάν νά ἀπωλέσαμεν τήν ὀρθή πίστη καί τήν ψάχνουμε νά τήν βροῦμε διά τῶν θεολογικῶν διαλόγων μετά τῶν ἑτεροδόξων**. Θεωρῶ ὅτι αὐτή ἡ θεωρία εἶναι **θεολογικά ἀπαράδεκτη ἀπό ὅλους μας**».
- Προσθέστε, εἰς τήν ὅλη περιρρέουσαν ἀτμόσφαιρα καί τίς σωρηδόν ἀντιφατικές δηλώσεις ἐκ τῶν Οἰκουμενιστῶν, ὅτι ἀπό τῆ μιᾶ, δέν εἶναι ὁ σκοπός τῶν Διαχριστιανικῶν καί Διαθρησκειακῶν Διαλόγων, ἡ ἀδιάκριτος «ἀποκατάστασις καί ἐνότης τῶν πάντων» ἐνῶ μερικοὶ ἄλλοι Ἀρχιοικουμενιστές σέ ὑψηλόν ἐπίπεδον τῆς Ἱεραρχίας, μᾶς ἐπιβεβαιώνουν διά, τό ἀκριβῶς ἀντίθετον.
- Ἐν κατακλείδι σὺν τοῖς ἄλλοις, συγκαλεῖτο τελικῶς ἡ «Πανορθόδοξη Σύναξις» τῶν Προκαθημένων καί Μητροπολιτῶν, συνεδριάζωσιν μετά ἀνοικτῶν, ΑΛΛΑ, καί μέ **κεκλεισμένων τῶν θυρῶν**, καθῶς ἐκαταγγέλθην ὑπό τινῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημέρωσις. Δέν γνωρίζομεν καλῶς, ἂν κατέφεραν νά τρυπώσουν ἐκεῖ τινές ἐθνοφυλετιστές, φανατικοὶ καί φονταμενταλιστές δημοσιογράφοι καί φαντασιολογικῶς κατέγραψαν τέτοια παράδοξον μομφήν;! Μόνο οἱ Μασσῶνοι συνεδριάζωσιν **κεκλεισμένων τῶν θυρῶν**.
- Τελικῶς, ὑπογράφονται ὅλα σχεδόν, τά ὅσα ἀπαράδεκτα διαπίστωσεν/αν, προ καιροῦ, ὁ σεβαστός Μητροπολίτης Λεμεσοῦ καθῶς καί ἡ ἐπιστημονικὴ Θεολογικὴ Ἡμερίδα τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως

Πειραιώς.

Β'. Τό ΑΚΡΩΣ προβληματικό καί κακόδοξον σημείον, ὅμως, πού ἔχει ἤδη ἐγκριθεῖ καί ὑπογράφθην, Συνοδικῶς πλέον, ἔχει ὡς ἐξῆς:

"(...) Παρά ταῦτα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τήν ἱστορικὴν ὀνομασίαν τῶν μὴ εὐρισκομένων ἐν κοινῶνι μετ' αὐτῆς ἄλλων ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, ἀλλά πιστεύει ὅτι αἱ πρὸς ταύτας σχέσεις αὐτῆς πρέπει νά στηρίζονται ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ὅσον ἔνεστι ταχύτερας καί ἀντικειμενικωτέρας ἀποσαφηνίσεως τοῦ ὅλου ἐκκλησιολογικοῦ θέματος καί ἰδιαιτέρως τῆς γενικωτέρας παρ' αὐταῖς διδασκαλίας περὶ μυστηρίων, χάριτος, ἱερωσύνης καί ἀποστολικῆς διαδοχῆς (...)"

- Κατὰ τὴν ἐπιστῆμη τῆς Γλωσσολογίας καί Λεξικολογίας καί τόν Καθηγητὴ κ. Γεώργιον Μπαμπινιώτη ἑτερόδοξος/ἑτεροδοξία σημαίνει: «πρόσωπο πού πιστεύει σέ διαφορετικὴ θρησκεία ἀπὸ αὐτὴν πού ἐπικρατεῖ στή χώρα ὅπου διαμένει· Συνώνυμο τοῦ ἑτερόδοξου εἶναι ὁ ἀλλόδοξος.
- Δηλαδή συγκριτικῶς με τὰ πῶς ἐπάνω "θεολογικὸύδια" προσδίδεται τινὰ Νεοεκκλησιολογικόν κύρος σέ ἀλλοδόξους καί αἰρετικούς. Πέραν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀναγνωρίζεται θεσμικῶς ὑπ' αὐτῆς καί ἐν Συνόδῳ μάλιστα, ὅτι ὑφίσταντο καί τινές ἄλλες "Ἐτερόδοξες Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι". Πράγμα πού ἐξ Ὁρθοδόξου Πατερικῆς Ἐκκλησιολογίας εἶναι ἄτοπον καί ἀπαράδεκτον. Ἐκ λογικῆς, εἶναι ἄκρως παράλογον καί ἀντιφατικόν. Εἶναι «Ἐκκλησία», ἢ ἔστω μέρος μίας διευρυμένης ἔννοιας τοῦ ὅρου Ἐκκλησία, οἱ ἑτερόδοξοι, οἱ ἀλλόδοξοι καί αἰρετικοί;
- Σέ ἄλλον εἰδικόν Λεξικόν Ρημάτων τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλῶσσας τοῦ Παν. Γιαννακόπουλου (Ἐκδόσεις: ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ) μᾶς ἀποσαφηνίζει ἐτυμολογικῶς καί ἄριστα τό λεξίδιον «ἑτερόδοξος», ὡς ἐξῆς: ἑτεροδιδασκαλέω (-ῶ) σημαίνει ὅτι κάνω ἄλλες διδασκαλίες, διδάσκω ἄλλα μὴ ὀρθά· πρόκειται διὰ Συνώνυμον τοῦ ἑτεροδοξέω-ῶ. Στό δέ καθ' αὐτόν ρῆμα ἑτεροδοξέω (-ῶ) καταγράφει ἡ Λεξικολογικὴ ἐπιστῆμη, ὅτι σημαίνει: φρονῶ ἄλλη δόξα, ἔχω μὴ ὀρθές ἀντιλήψεις, ἔχω ἐσφαλμένες γνώμες, πλανιέμαι. Συνώνυμον του εἶναι τό ἑτεροδιδασκαλέω καί

άλλοδοξῶ.

- Ἡ ἴδια λέξις συναναντάται, σαφῶς, εἰς τήν Καινή Διαθήκη εἰς τὰς Ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπως εἰς τήν Α΄ Ἐπιστολή Πρὸς τόν στενωτάτον μαθητή του Τιμόθεον ὅπου τόν προτρέπει καί συμβουλεύει "ἵνα παραγγείλεις τισὶ **μὴ ἕτεροδιδασκαλεῖν** μηδέ προσέχειν **μύθοις**" ἢ "καὶ εἴ τί ἕτερον τῆ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ **ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης** τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπίστεύθην ἐγώ." Δηλαδή οἱ ἑτερόδοξοι καὶ ἡ ἑτεροδοξία αὐτῶν, εἶναι ἀνόητοι μύθοι καὶ θρησκευτικὰ ἢ φιλοσοφικὰ δόγματα πού ἔρχονται σέ ἀντίθεσιν καὶ ἀντινομία μέ ὅσα μᾶς διδάσκει τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Θεάνθρωπος Χριστός διὰ τῶν Ἀποστόλων Του. Πολλῶ μᾶλλον δέν ὑφίστατο ΠΟΥΘΕΝΑ καμμία πρόνοια εἰς τὸ ἱερό Εὐαγγέλιον, ἵνα ἐκκλησιοποιηθῶσιν, παρανόμως καὶ ληστρικῶς, οἱ ἑτερόδοξοι μυθομανεῖς καὶ ἀποστάτες αἰρετικοί. Ὑφίστατο ὅμως θεία πρόνοια, ὅπως ἐκκλησιοποιηθῶσιν οἱ ἀποστάτες ἑτερόδοξοι καὶ ἀλλόθρησκοι, κατὰ θεμελιωδεστέραν βᾶσιν τῆς Θεανθρωπολογικῆς καὶ Κυριακῆς σημαίνουσας, παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ πού ἐν ὄντολογικῇ μετανοίᾳ ἐδύνατο, μόνο, νά ἐπιστρέψει εἰς τόν οἶκον τοῦ πατρός Του. Ἐξ ἀλλαχοῦ, καλή καὶ "νόμιμος", ἐπιστροφή καὶ ἐνότητα, ΔΕΝ ὑφίστατο, σύμφωνα κατὰ τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον. Νά τονισθεῖ, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, κάνει θεόπνευστον χρήσιν καὶ τῶν δύο θεολογικῶν ὄρων: ἑτερόδοξοι καὶ αἰρετικοί. Ἐνῶ οἱ νύν διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων, ἀπεφάσισαν νά ἀποκρύψωσιν καὶ νά ἀποσιωπήσωσιν τόν Εὐαγγελικό Ὅρο: αἵρεσις καὶ αἰρετικοί. Μεγίστη ἀπόδειξις τοῦ πλανεμένου πνεύματος, πού ἐνυπάρχει, σέ ὅσους συμφωνῶσιν καὶ συνυπογράφωσιν τέτοια τρισάθλια διαβολικά κείμενα.
- Ἐπίσης τὸ πῖό πάνω φρασίδιον "**ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν**" εἶναι ἄτοπον καὶ οἰκτρά σοφιστία, μιᾶς καὶ πρόκειται περὶ λογοκρατικῆς καὶ σχολαστικῆς ἀντιλήψεως παραβιάζοντας τὴν ἀρχὴ τῆς λήψεως τοῦ ζητουμένου. Κατ' ἀκρίβειαν πρόκειται, περὶ τινός ἱστορικισμοῦ, μιᾶς καὶ οἱ Προκαθημένοι προσπαθῶσιν ἀλυσιτελῶς, νά ξαναγράψωσιν, τὴν θεολογικὴ Ἱστορία τῶν Δογμάτων, δηλ. τὴν Πατερικὴ καὶ Δογματικὴ Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, μέ καινοφανῆ Φραγκολατινικά κριτήρια καὶ ἀντιευαγγελικά κακόδοξα ληρήματα.

Δηλ. οὔτε κἄν ἱστορικῶς, ἐξ ὀρθοδόξου ὀπτικῆς, δέν ἐρείδετο τέτοια τινά ἀυθαίρετη ἀναγνώρισις. Ἐκτός κι ἂν προσπαθῶσιν νά μᾶς ποῦν, ὅτι ἡ ἱστορία [μιᾶς καί αὐτήν προτάσσωσιν] εἶναι ἀνωτέρα τῆς Ἐμπειρικῆς Δογματικῆς τῶν Θεοφόρων Πατέρων, ἀνωτέρα (!) τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καί τῆς Ἐκκλησίας Του;!

- Συγκριτικῶς καί συνθετικῶς μέ τά πιό πάνω γραφθέντα καί ἀποφασισθέντα σημαίνει: ὅτι οἱ ἄλλες διδασκαλίες, τά μή ὀρθά δόγματα, οἱ μή ὀρθές ἀντιλήψεις, οἱ ἐσφαλμένες γνῶμες, οἱ πλανεμένοι Χριστιανοί, **ἔχωσιν ἐκκλησιοποιηθεῖ** μέ τόν πλέον ἐπίσημον *Μετα-συνοδικόν* ὄρον: "Ἐτερόδοξες Χριστιανικές Ἐκκλησίες".
- Ἀκαδημαϊκῶ τῷ λόγῳ, συνήθως, καταγράφεται ὁ ὄρος "ἑτερόδοξοι", καί δὴ καταχρηστικῶς ἢ ἐν ἐπιστημονικῇ ἀδείᾳ καί ἐλευθερίᾳ, ὅταν γίνεται Συγκριτική Θεολογία καί διδασκαλία εἰς τὰς Θεολογικάς Σχολάς καί διά τῶν θεολογικῶν συγγραμμάτων τῶν καθηγητῶν, ἀντί διά τόν ἀπόλυτα ἀύστηρόν καί διαχρονικά εὐστοχόν, Ἐκκλησιολογικόν ὄρον, "αἰρετικοί". Δέν παραλείπεται ὅμως, νά γίνεται ἔλλογη καί θεολογική χρήσις τοῦ ὄρου «αἰρετικοί» μαζί μέ τόν ὄρο «ἑτερόδοξοι» ἀπό ὀρθοδόξους Καθηγητές τῆς Θεολογίας. Οἱ πλανεμένοι καί αἰρετίζοντες Καθηγητῶδες ἔχωσιν ἰδεολογικόν πρόβλημα καί ἀδικαιολόγητον, δαιμονική φοβία, ὅπως κἄνωσιν ἀνάλογον καί δικαία ἀναφοράν περί τῶν ΝΥΝ αἰρετικῶν. Γιά τέτοιου εἴδους καθηγητῶν καί κληρικῶν οἱ αἰρετικοί βρίσκονται, μόνον καί ἂν, εἰς τό χρονοντούλαπον τῆς ἱστορίας.
- Ἡ Σύναξις τοῦ Συγ-κ[Κ]ρητισμοῦ ἐν Κολυμπαρίῳ, ὅμως, διά νά ἐξηγούμαστε, τέλος πάντων, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ τινά ἀκαδημαϊκόν σπουδαστήριον, καθῶς τό ἐδήλωσεν καί τό ὑπερτόνισεν ὁ πάπας καί πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος. Ἐπισημαίνομεν δηλ. τινά μεγίστην ἀντίφασιν ἐκ τῶν θεωρητικῶν λεχθέντων μετά τῶν πρακτικῶν (ὑπο)γραφθέντων. Δέν εἶναι μὲν, ἀλλά εἰσάγωσιν δέ κατ' ἔξοχὴν ἀκαδημαϊκοὺς (ἢ ἐπιλεκτικὰ Εὐαγγελικοὺς) ὄρους σέ Συνοδικὰ Κείμενα. Οὔτε βεβαίως ἔχει δίκαιον, ὁ δῆθεν «κριτῆς τῆς Οἰκουμένης» καί πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, διετύπωσε, τάχα μου μέ νομικόν πνεῦμα τινές προσωπικές ἀπόψεις του στά περί τὰς

ιεράς καί θεοπνεύστους ἐρμηνευτικάς ἐπιστολάς του. Μή σᾶς ποῦμεν, ὅτι εἶναι παντελῶς, μεγίστη βλασφημία, κατά τοῦ Θεοφόρου Ἀποστόλου Παύλου καί κατ' ἐπέκτασιν θεολογική, μείζονα ἐμπαιγμός κατά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἐν λόγῳ ἀνόητος, προχειρολόγος, φαιδρᾶ καί θλιβερά τηλεοπτική ἄποψις τοῦ πατριάρχου κ. Θεοδώρου. Κι' ὁμως, ἐτόλμησαν ἡ θεοστυγεῖς συμμορία τῶν Νεορθοδόξων Προκαθημένων, ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΩΣ καί ΑΝΤΙΣΥΝΟΔΙΚΩΣ νά εἰσαγάγωσιν ἀκαδημαϊκοὺς θεολογικοὺς ὄρους, σέ Ἐκκλησιολογικά καί Συνοδικά Κείμενα, πού φιλοδοξῶσιν νά ἐπικυρωθῶσιν (sic) πανορθοδόξως ὑπό πάντων καί πασῶν.

- Ἡ «ΡΟΜΦΑΙΑ» κατά τόν Φεβρουάριον, μᾶς (περι)ἔγραφεν, περί τῶν ἰδίων δηλώσεων τοῦ Λεμεσοῦ: *«Δεν υπάρχουν Εκκλησίες και ομολογίες, απλῶς ἀποκόπησαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ πρέπει νὰ θεωροῦνται αιρετικοὶ καὶ σχισματικοί, σημειώνει χαρακτηριστικά ὁ Σεβασμιώτατος εκφράζοντας ἀπορία γιὰ ποιὸν λόγο ἔχουν ἀγνοηθεῖ τόσο σοβαρὰ ζητήματα.»*
- Ἐνῶ τῷ ὄντι πιστοποιοῦνται τὰ πῶς ἀνω, καθότι ὁ σεπτὸς Ἐπίσκοπος τῆς Λεμεσοῦ μας καταγράφει εἰς τὴν περίφημον ἐπιστολήν του: *«Διερωτώμαι γιατί στο κείμενο γίνεται πολλαπλή ἀναφορά σε «Ἐκκλησίες» καὶ «Ὁμολογίες»; Ποιὰ ἢ διαφορά τους καὶ ποιό στοιχεῖο τις χαρακτηρίζει ὥστε ἄλλες νὰ ονομάζονται Ἐκκλησίες καὶ ἄλλες Ὁμολογίες; Ποιὰ εἶναι Ἐκκλησία καὶ ποιὰ ἢ αιρετική καὶ ποιὰ ἢ σχισματικὴ ομάδα ἢ ομολογία; Ἐμεῖς ομολογοῦμε μιὰ Ἐκκλησία καὶ ὅλα τὰ ἄλλα αιρέσεις καὶ σχίσματα. Θεωρῶ ὅτι Θεολογικά καὶ δογματικά καὶ νομοκανονικά ἢ ἀπόδοση τοῦ τίτλου «Ἐκκλησία» σε αιρετικές ἢ σχισματικές κοινότητες εἶναι παντελῶς λανθασμένη γιατί μία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, (...) καὶ δεν μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ἀπὸ ἐμᾶς μία αιρετικὴ ἢ σχισματικὴ κοινότητα ἢ ομάδα ὡς Ἐκκλησία, ἐκτὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.»*
- Νομίζω πῶς ὅλοι μας ἀντιλαμβανόμεθα, σαφῶς: ὅτι οἱ ἐπισκοπικὲς ἐπισημάνσεις τοῦ Σεβ. Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου, ἔρχονται σέ πλήρη ἀντίθεσιν, μέ τὰ ὅσα ὑπέγραψεν ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μαζί καί ἅπαντες οἱ ἄλλες ἀντιπροσωπεῖες, συμπεριλαμβανομένου βεβαίως καί τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου μας.

Ἐξάπαντος ἡ ἀντινομία καί ἡ ἀντίφασις εἶναι κραυγαλέα, μιᾶς καί ἀναμένωμεν ἀπό τόν ἅγιο Λεμεσοῦ καλές ἐξηγήσεις διά τό τι γέγονεν εἰς τήν ψευδοΣύνοδο τῶν "διακοσμητικῶν στοιχείων".

- Ἐλπίζωμεν μόνον, ὅτι ἡ ὑπογραφή τοῦ Δεσπότη μας, καθῶς καί τῶν ἄλλων παραδοσιακῶν Κυπρίων ἀντιοικουμενιστῶν Συνοδικῶν, πολλῶ μᾶλλον καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβα, νά ἔχει τοποθετηθεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τῶν καί παρά τήν γνώμη καί βούλησίν τους. Διαφορετικά, ἄν πράγματι ὑπέγραψαν τέτοιον ζοφερόν Συγ-κρητιστικόν κείμενον, μιᾶς καί περί αὐτοῦ πρόκειται, οἱ πολύτιμοι καί ἐκλεκτοί Κύπριοι ἐπίσκοποι μας, θέτωσιν πλέον τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου σέ μεγάλες περιπέτειες...!
- Ἐν κατακλείδι, ἀπό τήν Κανονική καί Ἐκκλησιολογική ὀπτική, σύμφωνα δηλαδή μέ τό Κανονικόν Ἐκκλησιαστικόν Δίκαιον, οἱ ἐτερόδοξοι εἶναι: «*Εκείνοι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν σέ κάτι διαφορετικό ἀπ' ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ἐπιπροσθέτως δέν ἔχουν ἀφορισθεῖ*». (ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ, τοῦ Παναγιώτου Μπούμη, σελ. 105).
- Ποιοί/ές ἐξ ὅλων τῶν "Ἐτερόδοξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν" ἢ καί "Παρατηρητῶν" δέν ἔχωσιν ἀφορισθεῖ ὑπό τῆς Μίας Ἁγίας Καθολικῆς καί Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Ἄραγε, δέν ἔχει ἀφορισθεῖ ὁ Παπισμός καί οἱ σωρηδόν φραγκοπαπίζουσες πλάνες καί κακοδοξίες του, τελεσίδικα, ὡς αἰρετικά δόγματα; Μήπως, δέν ἔχωσιν ἀφορισθεῖ, τό ἴδιον τελεσίδικα, τά Λουθηροκαλβινικά (Προτεσταντισμός) καί Μονοφυσίτικα (Μονοφυσιτισμός) δόγματά τους, ὑπό τῶν Ἀλαθῆτων καί Θεοπνεύστων Ἁγίων Ἐννέα (9) Οἰκουμενικῶν καί ἄλλων τόσων Τοπικῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας;
- Ἡ "Πανορθόδοξη Σύνοδος" τῶν Ληστῶν καί Λυκοποιμένων τῆς Κρήτης, διά τίνα λόγον ψευδολογεῖ στυγνώτατα, κατά τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων;
- Διά τίνα λόγον ἀφήνεται προφανῶς, νά ἐννοηθεῖ, νά ἐμπεδωθεῖ καί νά ἔμφυτευθεῖ, προπαγανδιστικῶς, ὅτι ὁ Μονοφυσιτισμός, ὁ Προτεσταντισμός καί ὁ Παπισμός, εἶναι "Ἐτερόδοξες Ἐκκλησίες"; Γιά

ποῖον λόγον τά πῖό πάνω πολυ-αἰρετικά κατεδικασμένα καί ἀποκομμένα (ἀφορισμένα δηλαδή) συστήματα, ἐξισώνονται καί ὁμοτιμοποιούνται, μετά τῆς Μίας Ἁγίας Ἀποστολικῆς καί Πατερικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; Ποία σχέσις δύναται νά ὑπάρξει μεταξύ φωτός καί σκότους; Ποιά γαμική σχέσις δύναται νά δημιουργηθεῖ μεταξύ ἀλήθειας καί ψεύδους;

Γ'. Προσθέστε εἰς τό ὅλον ζήτημα καί τό ἀναντίρρητον γεγονός, ὅτι ὁ Σεβ. κ. Ἀθανάσιος ἐμέμφθη, κυνικῶς καί εἰρωνικῶς, ὅσους ἐπίσκοπους θά ἀπεφάσιζαν νά συμμετάσχωσιν εἰς τήν κακοΣύνοδο τῆς Κρήτης, μέ τά ἐξῆς γραφθέντα του: "**Ταπεινά διατυπώνω τή διαφωνία μου** καί στο γεγονός ὅτι καταργεῖται ἡ πρακτική ὅλων των μέχρι τούδε Ἱερῶν Συνόδων τοπικῶν καί οἰκουμενικῶν ὅπου κάθε ἐπίσκοπος ἔχει καί τή δική του ψήφο καί οὐδέποτε αὐτό το σχῆμα, **μία Ἐκκλησία μία ψήφος, που καθιστά τα μέλη της Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου, πλην των προκαθημένων, διακοσμητικά στοιχεία, αφαιρεθέντος ἀπ' αὐτῶν του δικαιώματος τῆς ψήφου**»".

- Τελικῶς, τί νά ὑποθέσει κανεῖς περί τοῦ ἐπισκόπου τῆς Λεμεσοῦ;
- Ὅτι ἡ τῶ ὄντι ἀδιαμφισβήτητη ταπείνωσίς του, τόν ὀδήγησεν μᾶλλον, νά μεταβληθεῖ, σ' αὐτό τό εἶδος τῶν ἐπισκόπων, πού ὁ ἴδιος ἐκατάγγελεν, κατά τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καί κατ' ἐπέκτασιν κατά τοῦ Οἰκουμενι(στι)κοῦ Πατριαρχείου, ὅπου ἐμεταμόρφωσεν ἐν Κολυμπάριφ ἅπαντες τοῦς Ἱεπίσκοπους, -«**πλην των προκαθημένων**»- σέ «**διακοσμητικά στοιχεία**»;
- Τέτοιου εἶδους ταπείνωσις, μᾶλλον, ἐξελίχθη, σταδιακῶς καί ἀποδεικτικῶς (μέ τήν συμμετοχήν τοῦ ἐπισκόπου μας), σέ ἀπροκάλυπτον ταπεινολογία; Διότι θεωρητικῶς καί γραπτῶς ἄλλα ἐδήλωσεν, ἐνῶ εἰς τήν πράξιν ἀναίρεσεν ἐν μέρει τά δεδηλωμένα του, καθότι συμμετείχεν εἰς τήν Ληστρική Σύνοδον, ἐνῶ εἶχεν τήν ἄπλετον ἐπιλογή, νά μή συμμετάσχει καθόλου, μιᾶς καί εἶχεν σοβαρές ἐπιφυλάξεις καί ἀντιρρήσεις ἐπί τινῶν θεολογικῶν ζητημάτων, ὅπως ἔπραξαν καλῶς κοτζάμ τέσσερεις Ἀυτοκέφαλες Τοπικές Ἐκκλησιες καί σωρηδόν ἑκατοντάδες ἄλλοι Ἱεπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Παράδειγμα τρανό μάλ्लιστα, ἐμποροῦσεν νά ἦτο καί ἡ ρωμαλέα

ἀντίδρασις ἀρκετῶν τινῶν Ἑλλαδιτῶν Μητροπολιτῶν, πού ἀρνήθησαν ἠχηρῶς, τὸν ρόλον τοῦ «διακοσμητικοῦ στοιχείου», σημαίνων καὶ καλὸν ἐπιχείρημα καὶ ὑπὸ τοῦ ἀγίου Λεμεσοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἀναίρεσεν ἀφ' ἑαυτοῦ του, ἐμπράκτως!

- Διερωτιέμαι, πῶς δύναται ἓνας Ἐπίσκοπος νά λουιδωρεῖ καὶ νά μέμφεται ἐκ τῶν προτέρων συν-ἐπισκόπους του, ὡς "διακοσμητικά στοιχεία", καὶ ἔπειτα ἐκ τῶν ὑστέρων νά μεταβάλλεται σέ "ἀρχι-διακοσμητικὸν στοιχεῖον" ὁ ἴδιος; Ἀλλὰ ἦτο τῷ ὄντι τέτοιον "στοιχεῖον" ὁ Λεμεσοῦ; Τό κυρίαρχον ἐρώτημα πού παραμένει ἀδυσώπητον ἀπέναντί του εἶναι: τόσον μεγάλο διάστημα, ἐπὶ τῶν Προσυνοδικῶν Διασκέψεων καὶ συσκέψεων, περί τῆς προετοιμασίας τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν διὰ τὴν «Πανορθόδοξη Σύνοδος», πού τῆς ἔμμελε ἐν τέλει νά μεταβληθεῖ, ἀποδεικτικῶς, ἐκ τῶν προτέρων σέ παγκακώδοξον καὶ ἄνομο συνέδριον Προκαθημένων, γιατί ἄραγέ δέν ἐνεργοῦσεν τό ποιμαντικὸν χρέος καὶ ἱερό καθήκον του ἐξ ὅλης τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνέμενε νά φτάσωμεν εἰς τό παρά πέντε;

Δ'. Ὡστόσο, μόλις ἐδημοσιεύθην κατὰ τὸν περασμένο Φεβρουάριον τό ὁμολογιακὸν καὶ ἀντιρρητικὸν κείμενον τοῦ Σεβ. κ. Ἀθανασίου, σπεύσαμεν πρῶτοι νά τὸν ἐγκωμιάσομεν διὰ τὴν περίφημον ἰσχυρά στάσιν του, ἀλλὰ ἀποσαφηνίσασαμεν ἐκ τότε «προφητικῶς» τὰ ἑξῆς:

«Χωρὶς ὅμως νά ἐνθουσιάζομαι ἐντόνως, ἐπιθυμῶ νά κρατήσω τίς χαρές καὶ τὰ πανηγύρια, καὶ μίαν ἐπιφύλαξιν κατὰ τοῦ Λεμεσοῦ, διότι ἔχω τίς ἀμφιβολίες μου, ἂν θά στηρίξη μέχρι τέλους τὴν ὁμολογιακὴν καὶ ἱεροπολεμικὴν στάσιν του. Διότι αὔριον, μὴ παραξενευθεῖτε διόλου, νά δεῖτε τὸν Λεμεσοῦ, πρῶτον-πρῶτον, ὡς "διακοσμητικὸν στοιχεῖον" εἰς τὴν "Πανορθόδοξον Σύνοδον"! Μακάρι νά μᾶς διαψεύσει, διότι τό ἔμμεσον μήνυμα τῆς ἐπιστολῆς του, πρὸς τὸν πατριάρχη, εἶναι, ὅτι δέν πρόκειται νά συμμετάσχει στὴν ἐν λόγῳ Ληστρικὴν Σύνοδον, πού ἔβαλεν ὡς σατανικὸν στόχον τῆς νά θεσμοθετήσῃ, ἀλλὰ καὶ νά ἐπικυρώσῃ, τὰ πολυ-αἰρετικά θεωρητικά συστήματα τῶν Προτεσταντῶν καὶ Φραγκοπαπικῶν, ἵνα δημιουργηθεῖ καὶ ἀνοικτὴ, ἐξάπαντος προδεδικασμένον, μέ τὴν πρῶτην σύγκλησιν τινὰς ἀντικανονικῆς, ἀντιευαγγελικῆς, ἀντιπαραδοσιακῆς, νεωτεριστικῆς δῆθεν "Πανορθόδοξης Συνόδου", πού θέτει a priori, καὶ ὡς καταστατικὸν θεμέλιον λίθον τῆς, τὴν Οἰκουμενιστικῆς

Ἐκκλησιολογίαν, τό Κείμενον τῆς Ραββένας, τήν Βαπτισματικήν θεολογία, καί τήν Μετασυνοδικήν-προτεσταντόπληκτον, διαβολικήν θεολογία, τῆς "μετα-πατερικῆς θεολογίας"!»

- [Δεῖτε **ΕΔΩ** ὀλόκληρον τό κείμενο μας http://apologitika.blogspot.com.cy/2016/02/blog-post_43.html μέ τίτλον **Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΙ ΙΕΡΟΚΑΝΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ, ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΗΣΤΡΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ, ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΡΧΙΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ]**
- Δεῖτε ἐπίσης [**ΕΔΩ**: <https://www.youtube.com/watch?v=gR8dNKj8Czg>] καί τίς πάγιες νοσηρές ἀντιλήψεις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἔμμεσες μορφές καί μπηκτές κατά τοῦ σεπτοῦ ποιμέναρχου τῆς Λεμεσοῦ.
- Δηλαδή, γίνεται φανερόν, ὅτι ὑφίστατο πλέον δύο λογίων ὀρθοδοξίαις: μία ἢ παραδοσιακή καί Πατερική Φιλόκαλλη Ὁρθοδοξία, πού μάχεται ἀδιάλειπτα, κατά τῶν αἱρέσεων καί κατά τῶν τῶ ὄντι ἐτερόδοξων Ἀρχιοικουμενιστῶν. Καί μία ἄλλη κακόδοξη, ἄτακτη καί μοιχαλίσ "Ὁρθοδοξία" πού διευρύνει (ἐλέω τῶν πανούργων Προκαθημένων), ἀμβλύνει, ἀλλοιώνει, διαστρέφει, μετακινεῖ καί διασαλεύει, τά ἀποκλειστικά καί χαρισματικά ὄρια, τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησιολογίας, καθότι ἀποπειράται, θεσμικῶς, νά ἐνσπείρει, πλάνες, αἱρέσεις, διαβολικά δόγματα, ἐκκλησιαστικόν διχασμόν, ἐωσφορικά σχίσματα κ.ο.κ.

Ε΄. Θά πρέπει νά διευκρινισθεῖ, τέλος, ὅτι διά τό κατάντημα τῆς ἐν Κολυμπαρίῳ ψευδοΣυνόδου, δέν εὐθύνονται προφανῶς καί μόνον οἱ Ἀρχιοικουμενιστές ταγοί. Ἀλλά κυρίως φέρωσιν βαρέως τήν εὐθύνη οἱ κατά τά φαινόμενα, παραδοσιακοί καί χαρισματικοί, «ἀντιοικουμενιστές», πού ἢ θεωρητική διδασκαλία των ἔρχεται σέ ἀντίθεσιν καί ἀντίφασιν μέ τίς πολυποίκιλες πρακτικές ἐνέργειές των. Ἄν θέλομεν νά εἴμεθα ἄκρως ἀντικειμενικοί εἰς τόν κριτικόν σχολιασμόν μας, μιᾶς καί τό θέμα μας εἶναι κυρίως, ἢ ἀποφατική στάσις, τοῦ σεβαστοῦ Μητροπολίτου τῆς Λεμεσοῦ μας, θά πρέπει νά σᾶς παραθέσομεν καί μερικές ἄλλες «σκοτεινές ἐνέργειες» τοῦ

ἀγαπητοῦ Μητροπολίτου μας οὕτως ὥστε νά κάνετε τίς καλοπροαίρετες ἔρευνές σας καί νά τά διαπιστώσετε ἐμπειρικῶς.

- Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος, πικραμένος κατά βάθος πού εἰς τό παρά πέντε, ἀπώλεσεν, τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον, ἄρχισεν ἕνα ἀκήρυκτον ἀνεπίσημον πόλεμον (ἄχρι τοῦ νῦν) κατά τοῦ Παγκυπρίου Χριστιανικοῦ Ὁρθοδόξου Κινήματος «ὁ Ἅγιος Νίκων ὁ μετανοεῖτε» (Π.Α.Χ.Ο.Κ.), διότι καθῶς ὅλοι γνωρίζομεν εἰς τό νησί, ἢ ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησιαστική Ἀδελφότης (Κανονικῶν Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας) ἀναχαίτησεν δυναμικῶς τήν ἀναρρίχησιν τοῦ Σεβ. κ. Ἀθανασίου εἰς τόν Ἀρχιεπισκοπικό Θρόνον.
- Ὁ Σεβ. Λεμεσοῦ ἔθεσεν κάποτε ζήτημα στήν Ἱερά Σύνοδο, ὅπως ἐξωεκκλησιάσει καί καταργήσει, τό ΠΑΧΟΚ, καί προσέκρουσεν σέ σωρηδόν ἀντιδράσεις ἐξ ἄλλων Ἱεραρχῶν γιά εὐνόητους λόγους. Ὁ Δεσποτισμός ὁμως δέν ἠσυχάζει...
- Ἡ Ἐκκλησιαστική ἀδελφότης τοῦ ΠΑΧΟΚ, ἔχει ἰδρυθεῖ, (κυρίως καί ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνύπαρκτου ἀντιαιρετικοῦ ἀγῶνος ὑπό τῶν Ἀντιαιρετικῶν Γραφείων τῶν κατά τόπον ἱερῶν Μητροπόλεων), ὑπό τινῶν συγκεκριμένων Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν, μέ τίς εὐλογίες τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυροῦ Χρυσοστόμου Α΄, μέ εἰδικήν ἰδρυτικήν ὑπογραφήν ἐν τῇ ἐρυθρᾷ μελάνῃ. Ἔχουσιν δώσει ἐπίσης τήν εὐλογία τους ὁ Ἡγούμενος τότε τῆς ἱεράς Μονῆς Κύκκου κ. Νικηφόρος (νῦν Σεβ. Τυλλυρίας) καθῶς καί ὁ ἅγιος Γέρον καί Ἡγούμενος τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Ὁρθοδοξίας, δηλ. τῆς ἱεράς Μονῆς Σταυροβουνίου, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀθανάσιος Σταυροβουνιώτης. Τά μέλη τοῦ ΠΑΧΟΚ, ἦτο καί εἶναι, συνήθως πνευματικά παιδιά τῆς δευτέρας ἰ. Μονῆς πράγμα πού λογικῶς, συμπεριλάμβανε Χριστιανούς ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Κύπρου.
- Σέ συγκεκριμένες σωρηδόν ἀντιαιρετικές, ἀντιοικουμενιστικές καί ἀντιπαπικές ἐνεργείες, ὁ ἴδιος Σεβ. Λεμεσοῦ, ἐβραχυκύκλωσεν μέ διάφορα μέσα, τίς ὀργανωμένες συνάξεις καί διαμαρτυρίες.
- Ὁ θεοφ. Χωρεπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος, πνευματικό παιδίον τοῦ Σεβ. Λεμεσοῦ, διοργανώνει, μετά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου τινά εἰδεχθῆ Διαθησκειακά Συγκρητιστικά Συνέδρια πού συμπεριλαμβάνωσι καί ἀνίερους Συμπροσευχές. Κριτική ἐπ' αὐτῆς τῆς μείζονας οἰκουμενιστικῆς ἐνεργείας πού ἔλαβεν χώρα εἰς τήν ἰ. Ἀρχιεπισκοπήν Κύπρου τό 2008, κατεγράφη κριτικῶς ὑπό τό στηλιτευτικόν περιοδικόν τοῦ ΠΑΧΟΚ "ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ".
- Παρόμοιον πόλεμον ἀσκεῖ, σαφῶς, καί εἰς τήν ἐν Λεμεσῶ ἀδελφότητα Θεολόγων «ὁ ΣΩΤΗΡ», γιά νά περάσει τά οικονομικά τῆς ἱεραποστολικῆς ὀργανώσεως εἰς τήν ἰδικήν του ἐπισκοπική διαχείρησιν καί διοίκησιν, ὅπερ καί βρῖσκει ρωμαλέες ἐνστάσεις καί ἀντιδράσεις ὑπό τῶν ἐν Χριστῶ ἀδελφῶν μας καί μελῶν τῆς

συγκεκριμένης Ἐκκλησιαστικῆς ἀδελφότητος. Ὁ ΣΩΤΗΡ τῆς Λεμεσοῦ, ἐνυπάρχει, ἱεραποστολικῶς καί κατηχητικῶς, μέ τίς εὐλογίες τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κυροῦ Χρυσάνθου, προτοῦ κἄν ὁ Σεβ. Λεμεσοῦ γίνεαι Μητροπολίτης τῆς πόλεώς μας. Δηλ. ὁ Σεβ. κ. Ἀθανάσιος ἐπιθυμεῖ, γιά ἰδιοτελεῖς λόγους, νά ξεριζώσῃ μὲν, μέ πᾶν μέσον τό ἰσχυρόν ἐκκλησιαστικόν status quo ΔΥΟ (2) ἱεραποστολικῶν ἀδελφοτήτων, πού προσέφεραν καί προσφέρωσιν ἐκκλησιαστική διακονία καί κατηχητικές ὑπηρεσίες, εἰς τό Χριστόνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, σέ μία παράξενη ἐποχή, πού τά Ἀντιαιρετικά Γραφεῖα τῶν κατά τόπους ἱερῶν Μητροπόλεων, κατήνησαν "ἄλαλα καί μπάλαλα", δηλ. φιωμένα καί βραχυκυκλώμενα, ὑπό τῶν δεσποτικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καί ἐξουσιῶν.

- Ὁ Σεβασμιώτατος Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος, κατά τά τελευταία ἔτη, σέ ἀγαστή συνεργασία μέ τόν ἱστορικόν Ἱερομόναχον Σωφρόνιον Μιχαηλίδη κ.ἄ., διά τοῦ ἐπισήμου περιοδικοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Λεμεσοῦ (μέχρι καί τό μόλις πρόσφατον περιοδικόν) καί διά ἐκδόσεως τινῶν ἱστορικῶν βιβλίων, περί τῆς Ἱστορίας τῶν Μητροπόλεων Λεμεσοῦ καί Κιτίου, ἐγκωμιάζωσιν καί διαφημίζωσιν, ἰδιαίτέρως, τήν ἰσχυρά προσωπικότητα τοῦ Ἀρχιμασσώνου καί Ἀρχιεπισκοπικοῦ πρώην μητροπολίτη Λεμεσοῦ καί Κιτίου, καί ἔπειτα πατριάρχου Κων/πόλεως Μελετίου Μεταξάκη.
- Ὁ ἴδιος Σεβασμιώτατος μέ τίς εὐλογίες του, εἰς τό ἐπίσημο ἱστολόγιον τῆς ἰ. μητροπόλεως Λεμεσοῦ, παραπέμπει εἰς τήν ἰ. μητρόπολη Δημητριάδος καί τήν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν τοῦ Βόλου. Τόσον ἡ ἰ. μ. Δημητριάδος, ὅσον καί ἡ Θεολογική Σχολή της, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν σφηκοφωλιά τῶν Ἀρχιεπισκοπικοῦ. Τό δέ χειρότερον εἶναι, ὅτι τό θεοφορούρητον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς ἀκατήχητον πλήρωμα, ἐλέω ἀναξίων ποιμεναρχῶν, πάσχοντας δέ ὑπό τήν νόσον τοῦ Γεροντισμοῦ καί Γκουρουϊσμοῦ, ἐντρυφά ἀνυποψίαστα εἰς τό ἱστολόγιον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί κατηχεῖτο ἰδιαίτέρως ἐπί τῆς Μεταπατερικῆς θεολογίας τῶν ἑτεροδόξων Οἰκουμενιστῶν. Ὅταν δέ ἐνημερώθην ὁ Σεβ. Λεμεσοῦ, ὑπεκρίθην, τόν ἀνήξερον καί ἀνίδεον, περί τοῦ διαδικτύου καί ὅτι δῆθεν δέν λαμβάνει ἐνημέρωσι ὑπό τῶν στενῶν συνεργατῶν του, ὡς πρός τό τί προβάλλει ὁ ἐπίσημος ιστοχώρος τῆς ἰ. μ.
- Ὁ ἅγιος Λεμεσοῦ σέ εἰδική ἐπίσκεψίν του εἰς τόν Ντόρτμουντ τῆς Γερμανίας, ἔκφρασε τήν Οἰκουμενιστική Ἐκκλησιολογία, ὅπου ἐδέχθην αὐστηρά κριτική.
- Προσκαλεῖ συνεχῶς εἰς τήν ἰ. μ. μας Νεορθοδόξους, Νεονικολαῖτες καί Οἰκουμενιστές καλαμαραῖδες Κληρικούς, ὅπως μάς κατηχήσωσιν σέ περιώνυμες κακοδοξίες καί πλάνες (π.χ. Μητροπολίτη Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλον, Μητροπολίτη Ἰουστίνον Μπαρδάκα, Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικόλαον, π. Βασίλειον Θερμόν κ.ἄ.) ἐνῶ, δέν προσκαλεῖ, διασήμους ἀντιοικουμενιστάς Μητροπολίτας καί ἄλλους παραδοσιακοῦς Κληρικούς, θεολόγους Καθηγητάς καί

Μοναχούς τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως Κληρικῶν καί Μοναχῶν, ἵνα νά μᾶς κατηγήσωσιν ὀρθοδόξως καί ἀπλανῶς.

- Ἐν κατακλείδι, ὁ Σεβ. Λεμεσοῦ, ἐπιτρέπει, ἀντικανονικῶς, σωρηδόν, κορίτσια καί γυναῖκες, νά ἀναλαμβάνωσιν τό ἀναλόγιον τοῦ Ἱεροψάλτου. Καί ἔτσι ἔχομεν σέ διάφορους ἰ. Ναοῦς τῆς πόλεώς μας καί σέ χωριά τῆς ἐπαρχίας μας, νά ψέλνωσιν, ἄκουσον-ἄκουσον, γύναια.

Ἄς εὐχηθόμεν λοιπόν, ὅτι ἐν τῷ Κολυμπάριῳ ἔδωσεν τουλάχιστον τινά ὁμολογιακόν ἀγώνα, ὑπέρ Πίστεως, ἵνα διαγραφῶσιν ὅλα αὐτά τά προηγούμενα ἀπαράδεκτα ὑπό τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνειδήσεως τοῦ λαοῦ μας. Εὐχόμεθα διακαῶς, νά εἶναι οἰκουμενιστικός δάκτυλος πού ἐπαρέθεσεν τίς ὑπογραφές τῶν παραδοσιακῶν Ἱεραρχῶν μας κάτω ἀπό τό Ληστρικώτατον Κείμενον. Δέν μπορούμεν νά δεχθῶμεν ὅτι ὁ Λεμεσοῦ διέπραξε τέτοιον εἰδεχθές ἔγκλημα! Θά ἀναμένομεν τά ἐπίσημα ξεκαθαρίσματα.

Διαφορετικά... ὁ Θεός νά μᾶς λυπηθεῖ!

Τοῦ Παναγιώτου Π. Νούνη

Ἔγγραφον ἐν Λεμεσῷ Ἐπισκοπῆ-Κουρίῳ τῇ 26ῃ Ἰουνίου 2016

http://apologitika.blogspot.com.cy/2016/06/blog-post_4.html